

**RADIO SCHILLER den 19. januar
2014:**

Øget spænding

Ukraine/Finanssystemet

vakler/

**kom til vigtigt møde den 31.
januar!**

Med formand Tom Gillesberg

Foreløbig invitation til mødet den 31. januar kl. 14 på
Frederiksberg

Download (PDF, Unknown)

**Helga Zepp-LaRouche:
Hovedtale, Schiller
Instituttets konference i New
York, 17. jan 2015:
BRICS nationer genopliver dr.**

Martin Luther Kings drøm: Økonomisk retfærdighed er en umistelig rettighed

Vi bringer her første del af Helga Zepp-LaRouches hovedtale:

Helga Zepp-LaRouche: Jeg er her for at tale om en skøn vision om en verden uden krig og terrorisme.

Det lyder jo som et meget usandsynligt forslag på dette tidspunkt, hvor vi befinder os på randen af Tredje Verdenskrig. Selv Gorbatsjov har for nylig givet udtryk for dette. Mange andre ser det. Og verden er i dag flået itu af en bølge af terrorisme, og det er heller ikke så let at forestille sig, hvordan vi skal blive denne barbariske udvikling kvit.

Men det er inden for rækkevidde. Og potentialet til at få verden på fode igen, få verden i orden, eksisterer.

Det eksisterer i form af begyndelsen til en ny, økonomisk verdensorden, der i løbet af de seneste halvandet år er blevet opbygget af BRIKS-landene, Latinamerikas CELAC-lande, og nogle asiatiske og afrikanske lande. Men for at denne vision i sandhed kan blive et realistisk perspektiv for fremtiden, er det absolut bydende nødvendigt, at vi forandrer USA's kurs i særdeleshed, samt også Europas kurs.

For udelukkende kun, hvis USA går med i BRIKS og ikke anser Kina, Indien og de andre BRIKS-nationer som en geopolitisk trussel til deres, eller jeres, eller vores geopolitiske interesse ... Det må stå fuldstændig klart, at, i en tid med termonukleare våben, kan krig ikke være et middel til konfliktløsning, med mindre vi ønsker at begå selvmord.

Krig og terrorisme er de to, onde tvillinger i vor tid, der på

incestuøs måde avler hinanden. Vi har terrorisme. Dernæst har vi krigen mod terrorisme, der skaber yderligere terrorisme, der igen skaber mere behov for mere krig. Så har vi mere terrorisme ... og sådan fortsætter det, frem til faren for en Tredje Verdenskrig.

Man bør forstå, at krig og terror, sandsynligvis i al evighed, men i særdeleshed i vor tid, er et imperiesystems redskaber, et system, der har øget svælget mellem rig og fattig på en fuldstændig sindssyg, pervers måde, et system, der har skabt en situation, hvor de allerrigeste mennesker – 85 personer – ejer lige så meget rigdom, som halvdelen af menneskeheden tilsammen, 3,5 mia. mennesker. Dette system har Pave Frans kaldt systemet, der dræber, og han har krævet, at man tager det Femte Bud, »Du skal ikke ihjelslå«, i anvendelse over for dette system.

Og lige her, på Manhattan, har man på en vis måde dette systems hovedkvarter, sammen med City of London, beliggende på Wall Street. Men man har også her begyndelsen til Den amerikanske Republik, og Den amerikanske Forfatning, der repræsenteredes af Alexander Hamilton og idéen om, at den suveræne regering har retten til at skabe sin egen kredit til fordel for det almene vel, og at denne kredit udelukkende kun må tjene nationens velstand.

New York repræsenterer også begyndelsen på Den amerikanske Republik, og institutionen. Og Wall Street var lige fra begyndelsen den amerikanske models fjende. Det har altid været Det britiske Imperiums brohoved for undergravning, hele vejen igennem. Det har altid finansieret de forkerte mennesker, inklusive i Konføderationen, i Borgerkrigen, hvor det finansierede Konføderationen.

Så Wall Street var altså associeret med at gøre virkningen af Den amerikanske Revolution ugjort og give magten over den amerikanske koloni tilbage til Det britiske Imperium. Og i dag er fjenderne af idéen om Amerika som republik på krigsstien,

og nogle af disse spiser i øjeblikket frokost eller middag med repræsentanten for Det britiske Imperium, der er på besøg i USA, i skikkelse af Tony Blair.

Men verdens skæbne vil være afhængig af, hvilken af disse to traditioner, der vil herske. Og vi er kommet sammen her i dag for, fra dette møde, at lancere en udvikling, der skal få Amerika tilbage til at være en republik og gennemføre Alexander Hamiltons og John Quincy Adams politik, og atter blive De forenede Stater, en republik i en alliance af fuldstændig suveræne republikker.

De gode nyheder i alt dette er, at Wall Street står umiddelbar foran at eksplodere. Og de endnu bedre nyheder er, at et alternativ til dette system allerede er på plads.

Men Wall Streets for-store-til-at-lade-gå-ned-banker vil snarest eksplodere, og det samme vil eurozonen.

Torsdag i denne uge (15. jan.) opgav den Schweiziske Nationalbank deres binding til euroen, og det skyldtes, at det ikke længere kunne bevares, efter at Schweiz allerede havde brugt 500 mia. dollar på at forhindre en opskrivning af schweizerfrancen, og i forventning om stor turbulens i den kommende uge trak schweizerne ligesom i bremsen og besluttede at lade kursen flyde.

Torsdag i den kommende uge – og dette var, hvad den Schweiziske Nationalbank antciperede – vil Den europæiske Centralbank efter al sandsynlighed satse på den meste gigantiske Kvantitative Lempelse, og foretage ubegrænsede opkøb af statsobligationer. Den vil gøre det, som Mario Draghi allerede for to år siden, da euroen havde store vanskeligheder, havde meddelt han ville gøre; han sagde, at han ville gøre hvad der er nødvendigt for at redde euroen. Og hvad der er nødvendigt betyder ubegrænset pengetrykning.

Den 25. januar, dvs. på næste søndag, er der valg i Grækenland, og alt tyder på, at oppositionspartierne, Syriza

og de Uafhængige Grækere, vil vinde majoriteten, og de har allerede meddelt, at de i dette tilfælde vil annullere Trojka-memorandaet, det memorandum, der tvang den græske befolkning til at lide den mest utålelige smerte, nedskæringer, forøgelse af selvmordsraten, forøgelse af dødsraten. Man har netop nu en folkelig opstand imod dette. Hvis disse oppositionspartier vinder, så vil det efter al sandsynlighed blive begyndelsen til enden for euroen; for hvis EU-kommissionen kapitulerer over for Syrizas krav om at droppe nedskæringerne, vil det brede sig som en steppebrand til Italien, Spanien, Portugal og Frankrig, og sandsynligvis til mange andre lande.

Og hvis de (EU-kommissionen) ikke gør det, så vil ultimatummet sandsynligvis være, at Grækenland vil forlade eurozonen, og så vil det brede sig som en steppebrand.

Men det går ikke bedre med Wall Street, fordi for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne, der allerede nu gisper desperat efter den sidste luft, har spekuleret og investeret i skifergas og olie, og de har akkumuleret en gæld på omkring 1 billion dollar, som det var meningen skulle tilbagebetales gennem en oliepris på 80, 100 eller 120 dollar per tønde, og ikke 45 dollar, hvilket er den aktuelle pris. Og oven i dette har de samlet sig udestående derivater af forskellig art til omkring 20 billioner dollar.

Dette har skabt en situation som under krisen på det sekundære ejendomsmarked i 2007, hvor mange mennesker, pga. sammenbruddet i huspriserne, havde huslån, der var langt dyrere end prisen for deres hus, og det førte til nedsmeltningen af det sekundære ejendomsmarked, der igen førte til kollapset af Lehman Brothers i 2008 og systemets potentielle forsvinden.

Det betyder, at det transatlantiske finanssystem står umiddelbart foran sin undergang. Og i betragtning af, at dette system har for omkring 2 billiarder dollar i udestående derivater, findes der ingen måde, hvorpå disse penge kan blive

betalt, ikke gennem bail-out (statslige redningspakker), og ikke gennem bail-in (konfiskering af bankindeståender). Og det er grunden til, at vi befinder os på randen af Tredje Verdenskrig.

Krigsfaren

For det er sammenbruddet af det transatlantiske system, der er den virkelige udløser af krigsfaren. Den åbenlyse udløser er krisen i Ukraine, men i virkeligheden står vi og ser på en geopolitisk konfrontation med Rusland, og med Kina. Og når Gorbatsjov, som er vellidt i Vesten, men ikke så populær i Rusland, nu går ud og forsvarer Putin i en virkelig dramatisk ændring af sine meninger, og advarer om, at hvis det kommer til krig over Ukraine, vil det føre til en storkrig, hvor atomvåben vil blive brugt, og det vil føre til civilisationens udslettelse, så kan jeg blot sige, at det absolut er tilfældet.

Lige nu har vi en amerikansk militærholdning, og en ditto fra NATO, der opererer ud fra en førsteangrebs-doktrin. De har udvidet NATO mod øst og omringet Rusland. USA har vedtaget en såkaldt Prompt Global Strike-doktrin, som betyder en førsteangrebs-doktrin. Det globale, amerikanske missilforsvarssystem er et førsteangrebssystem. Og USA er i færd med at modernisere hele sit atomvåbenarsenal til dette formål.

I sidste uge udkom der en ny rapport i Washington, hvor International Security Advisory Board, der rådgiver udenrigsministeriet, og som består af tidligere regerings- og militærfolk, sagde: Åh, det er så forfærdeligt. Vi må anerkende den kendsgerning, at vi har kontradiktoriske relationer med Rusland, og den umiddelbare årsag er naturligvis Ukraine og Krim. Og nu er en største fare den, at en af siderne fejlberegner den andens intentioner. Det er

meget bekymrende, for Rusland er overbevist om, at USA ønsker, at der skal komme en anden regering i Rusland, og at vi arbejder hen imod en førsteangrebs-kapacitet. Det gør vi naturligvis ikke, men hvis vi bare siger sådan, vil de ikke tro på os.

Men Rusland har altså stadigvæk det største atomvåbenarsenal uden for USA, nok til at ødelægge USA på en eftermiddag.

Det er, hvad det drejer sig om, og Rusland opfinder ikke disse trusler – de er meget virkelige. Og derfor udarbejdede Rusland julen over, i respons til dette, en ny, russisk militærdoktrin, i hvilken de siger, at de på deres side forbeholder sig retten til at tage atomvåben i brug for at forsvare sig mod et amerikansk førsteangreb. De investerer i nye, strategiske ubåde. De installerer ICBM'er på tog, så de ikke er så nemme at ramme. De moderniserer på deres side deres atomkapacitet og deres evne til at tage sigte.

I december-nummeret af *The Nation*, et blad, var der en artikel af hr. Postol, hvori han meget detaljeret beskrev USA's førsteangrebs-holdning og sagde, at det er en fundamental fejltagelse, begået af dem, der har gjort dette, at antage, at det skulle være muligt at neutralisere en modstanders gengældelsesangreb (som svar på et førsteangreb). For der er en fundamental forskel på en konventionel krig, hvor man forsøger at ødelægge så meget af fjendens som muligt, og så er fjenden besejret. Men i en atomkrig kan man ikke gøre dette, og han laver en kompliceret beregning, der siger, hvorfor russerne i alle tilfælde har 6 minutter tilbage til at lancere deres kapacitet, når de først opdager, at de er blevet angrebet. Og dette betyder udslettelse.

Hvordan kunne det ske?

Hvordan er det muligt, at vi, 70 år efter afslutningen af Anden Verdenskrig, virkelig står på randen af Tredje

Verdenskrig? Hvad var det, der gik så gruelig galt, at vi nu står der?

(Anden halvdel af Helgas tale følger snarest på dansk. Hun går her tilbage til Berlinmurens fald og den forpassede chance for at skabe en ny fredsorden for det 21. århundrede, og fortsætter med den nye, internationale, retfærdige, økonomiske verdensorden, der nu er ved at blive skabt med BRIKS-nationerne og allierede nationer, som USA (og selvfølgelig også Europa) snarest må tilslutte sig, og med virkeliggørelse af Verdenslandbroen ('Den nye Silkevej') som alternativ til atomkrig og menneskehedens mulige udslettelse, og som Schiller Instituttet har kæmpet for i 20 år. Stay tuned!)

Mens du venter:

Vi anbefaler, at du hører hele Helgas hovedtale [her](#).

Se også: Helga Zepp LaRouche: [I anledning af 25-året for Berlinmurens fald](#)

Vi anbefaler desuden, at du kommer til vores møde den 31. januar kl. 14 med deltagelse af en af vore internationale ledere, og at du mobiliserer alle venner og bekendte til også at komme til mødet, der vil dreje sig om det europæiske aspekt; hvad vi her i Europa kan gøre for at udbrede det nye alternativ med BRIKS-samarbejde for global udvikling og økonomisk retfærdighed, i stedet for den meget virkelige og overhængende fare for en atomar udslettelseskrig, der i allerhøjeste grad også vil involvere Europa, som Helga ovenfor beskriver.

Se vores banner om mødet.

Se også: [Lyndon LaRouches åbningstale til ovenstående konference \(dansk\).](#)

EIR: Gorbatjovs advarsel: Konflikt mellem USA og Rusland ville uundgåeligt blive atomar

11. jan. 2015 – Mikhail Gorbatjov, Sovjetunionens sidste leder, advarede i et interview, publiceret i *Der Spiegel* den 9. jan., om, at konfrontationen mellem USA og Rusland over Ukraine kunne føre til en storkrig.

»En sådan krig ville i dag uundgåeligt blive til en atomkrig. Hvis der er nogen, hvis mod svigter pga. den forbitrede atmosfære, vil vi ikke overleve det kommende år«, sagde han. »Jeg siger ikke dette henkastet. Dette er virkelig af den største betydning for mig«.

Dette er blot den seneste af Gorbatjovs højprofilerede advarsler om de potentielle konsekvenser af briternes og NATO's politik over for Rusland – der for nylig har fundet genklang hos toppolitikere i Tyskland, Frankrig og Italien.

Gorbatjov fordømte »tabet af tillid« mellem Rusland og Vesten som værende »katastrofal« og sagde, at båndene må »tøs op«. Gorbatjov anklagede Vesten og NATO for at ødelægge Europas sikkerhedsstruktur ved at udvide sin alliance. »Ingen chef i Kreml kan ignorere noget sådant«, sagde han og tilføjede, at USA ulykkeligvis har været i gang med at etablere et »mega-imperium«.

Gorbatjov angreb også voldsomt Tysklands rolle i den aktuelle krise og mindede samtidig landet om dets egen historie.

»Det nye Tyskland vil have fingrene i alle kagedåserne. Der synes at være mange personer, der ønsker at være involveret i en ny opdeling af Europa«, sagde han. »Tyskland har allerede forsøgt at udvide sin magtindflydelse mod Øst – i Anden Verdenskrig. Har landet virkelig brug for endnu en lektion?«

Gorbatjov fordømte også USA's sanktioner mod Rusland som »forbandet dumme og særdeles farlige«.

Gorbatjov, der i selve post-Sovjet-Rusland er blevet betragtet som et aktiv for europæiske finansgrupperinger snarere end en russisk patriot, var ikke alene om at advare om en potentiel, global katastrofe, hvis Vesten ikke trækker sig fra sit åbenlyse fremstød for regimeskift mod den russiske præsident, Vladimir Putin.

Et »advarelsskud mod Hollandes hoved«

Den franske præsident François Hollande kom med flere skarpe advarsler i sidste uge, der sagde, at en fortsættelse af vestlige sanktioner mod Rusland var en alvorlig fejltagelse og omgående burde droppes. Den 4. januar gav Hollande et interview til en fransk Tv-kanal, i hvilket han advarede om, at den russiske krise ikke er god for Europa. »Sanktioner må stoppes nu«, sagde han til den landsdækkende kanal. To dage senere gentog han samme krav om at afslutte de anti-russiske narrestreger og specifikt en afslutning af de økonomiske sanktioner, der er mindst lige så ødelæggende for Frankrig, som de er for Rusland.

Den kendsgerning, at terrorister angreb Charlie Hebdos kontorer i Paris blot tre dage senere, var, ifølge en tidligere embedsmand på regeringsniveau, et »advarelsskud mod

Hollandes hoved«.

Sidste søndag (11. jan.) gav den tyske landsformand for SPD [Sigmar Gabriel] – der også er vicekansler og økonomiminister i Merkel-regeringen – et interview til *Bild am Sonntag*, hvor han krævede en afslutning på sanktionerne mod Rusland og erklærede, at »vi bør løse Ukraine-krisen og ikke tvinge Rusland i knæ«.

Selv Letlands udenrigsminister, der i øjeblikket er den roterende præsident for Den europæiske Union, stod stejlt imod yderligere provokationer mod Moskva. Udenrigsminister Edgars Rinkēvičs rapporterede, at Rusland var villig til at afholde drøftelser om Ukraine for at bringe sanktionerne til ophør. Han opfordrede indtrængende de europæiske ledere til at samles senere på måneden i Astana med præsident Putin og den ukrainske præsident Porosjenko for at færdiggøre en aftale om en arbejdsplan.

De politiske chefer for udenrigsministerierne i Rusland, Ukraine, Tyskland og Frankrig mødtes i Berlin 5. januar, efterfulgt af en telefonsamtale mellem Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov og hans tyske modpart, Frank-Walter Steinmeier. Der er planlagt et møde mellem de fire ministre den 12. januar i Berlin, og der er stadig planer om et topmøde mellem de fire statsoverhoveder for Tyskland, Frankrig, Rusland og Ukraine i Astana, Kasakhstan, en gang i januar. Den 9. jan. var præsidenten for Kasakhstan, Nursultan Nazarbayev, i Berlin, hvor han mødtes med kansler Angela Merkel for at udarbejde de endelige planer for topmødet, blandt andre presserende sager.

Selv NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, bemærkede efter terrorangrebet den 7. jan. i Paris, at NATO og Rusland har en fælles interesse i at besejre den globale terrorismes svøbe. I en tale i Bayern umiddelbart før et møde med den tyske koalitionspartner CSU's lederskab opfordrede Stoltenberg også til samarbejde med Moskva. Dette var i stærk kontrast til den

krigeriske retorik fra hans forgænger som NATO-chef, Anders Fogh Rasmussen.

Den tidligere tjekkiske præsident Vaclav Klaus føjede sin røst til deres, der gør modstand mod faren for krig, ved at erklære, at det ville være »en stor, utilgivelig risiko« at give Rusland skylden for Ukraine-krisen.

Krigspartiet vil ikke trække sig

Til trods for denne modstand imod den voksende fare for generel krig, forholdt krigspartiet sig ingeniende tavs.

Den 9. januar besøgte den ukrainske premierminister Arsenij Jatsenjuk (den amerikanske viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender, Victoria Nulands »vor mand Jats«) kansler Merkel i Berlin. I en fælles pressekonference med Merkel afleverede Jatsenjuk en række personlige anklager mod den russiske præsident Putin uden det mindste bevis – inklusive, at Putin skulle have beordret hackingen af den tyske regerings computere, og at han stod bag udsendelsen af »banditter« til Østukraine for at kæmpe mod Kievs regeringsstyrker.

Under denne pressekonference syntes Jatsenjuk direkte at give en undskyldning for Hitler ved at referere til befrielsen af Ukraine og Tyskland ved slutningen af Anden Verdenskrig som en sovjetisk »invasion«. Forsøg på at »forklare« bemærkningerne (som fremkom i verdensmedierne via oversættelse fra ukrainsk til tysk) talte for døve øren, efterhånden, som ægte statsmænd kom ud med kraftige udtalelser mod Jats' bemærkninger. Den tjekkiske præsident Milos Zeman angreb Jatsenjuk kraftigt som »krigens premierminister« og kom med en kyndig skelnen mellem Jatsenjuk og den ukrainske præsident Porosjenko, der har opfordret til, at statsoverhovederne ved Astana-mødet samles for at bilægge Ukraine-krisen. Tyske kilder mener, at Jats' indsats var specifikt rettet mod at ødelægge ethvert

fremskridt i de igangværende drøftelser mellem Lavrov og Steinmeier.

I en relateret udvikling meddelte Pentagon i sidste uge planer om at nedlukke 15 amerikanske militærbaser i Europa – på et tidspunkt, hvor den faktiske størrelse af amerikanske militærstyrker i Europa vokser. Listen over baser, der skal lukkes, er centreret i Det forenede Kongerige og Vesteuropa, alt imens væksten helt er i Østeuropa, inklusive den planlagte udstationering af en tankbrigade til et endnu ikke afsløret sted længere mod øst.

Den største fare består i, at det stadig større svælg imellem Moskvas og Washingtons 'beretning' om Ukraine-krisen udgør en drivkraft mod krig, og at præsident Obamas fortsatte giftighed mod Putin er en afgørende faktor, der driver konfrontationen.

Rusland har gjort det klart, at oprustningen af dets strategiske styrker er rettet mod at afskrække et vestligt angreb. Pentagonstrateger ser nu i den russiske oprustning i de senere år noget, der er i færd med at skabe et farligt svælg på niveauet for europæisk sikkerhed og strategisk afskrækkelse. Ikke siden den cubanske missilkrise i 1962 har verden befundet sig så tæt på global, atomar konfrontation.

Denne artikel publiceredes første gang i EIR 16. jan. 2015 og er ikke tidligere udgivet på dansk.

Foto: Presidential Press and Information Office.

Tidligere Sovjetleder Mikhail Gorbatsjov lagde ikke fingrene imellem i sin advarsel om, at en konfrontation mellem USA og Rusland kunne føre til atomkrig. Her ses han med præsident Putin i september, 2000.

Europa: En franko-russisk alliance er under udvikling

Paris, 16. jan. 2015, (*Nouvelle Solidarité*) – Mens røgen stadig er ved at lette efter terrorangrebene den 7. januar, er der nogle betydningsfulde tendenser mod forandring i fransk politik, som går langt videre end til at løse angrebene imod Charlie Hebdo i sig selv. Der er røster, der direkte siger, at Frankrig har behov for at ændre sine alliancer i verden.

Forandringen, der har et revolutionært potentiale, finder sted i de franko-russiske relationer, som, selv om det først skal bekræftes fuldt ud, er begyndt at blive debatteret i kommentarer og analyser. Bemærkninger i den russiske avis *Kommersant* fra den franske ambassadør til Rusland, Jean-Maurice Ripert (der ikke er kendt for at være pro-russisk) bekræfter, at der er noget i gære. Avisen skriver i sin underoverskrift til artiklen: »Paris vil ikke acceptere splittelsen mellem Europa og Rusland, siger fransk ambassadør til Rusland Jean-Maurice Ripert: 'Vi ønsker ikke at affinde os med splittelsen, det faktum, at Rusland vil bevæge sig væk fra Europa, eller Europa fra Rusland. Jeg har intet imod idéen om Eurasien – den er en realitet. Rusland er en bro mellem Europa og Asien. Og Rusland er selvfølgelig en del af Europa', sagde Ripert til *Kommersant* i et interview, der blev publiceret den 15. jan. og rapporteret på engelsk af *Sputnik International*.«

»For os er den tragedie, der finder sted i Ukraine, uacceptabel. Den humanitære situation i Donbass er en katastrofe«, citeres Ripert for at sige. »Dette kan ikke fortsætte. Frankrig og Tyskland, sammen med Rusland, har et tillidsforhold til parterne, der er i konflikt, og vil kunne overbevise dem om at finde en løsning.« Ripert sagde også, at

Rusland og Europa »ikke vil vende tilbage til fortiden«, idet han refererede til tale om en ny, Kold Krig. Han tilføjede, at Moskva og Paris fortsat samarbejder om internationale anliggender, inklusive om kampen mod terrorisme og konflikten i Syrien.

Den velinformerede *Dedefensa*-webside, der køres af en franskmand i Belgien, rapporterer også, at russerne i løbet af de seneste uger og måneder har ændret deres syn på, hvem der er deres hovedallieret i Europa. »Siden sidste efterår« har Rusland »i øjeblikket opgivet alt håb om, at [den tyske kansler] Merkel ville spille denne rolle med dem, og især efter den franske præsident Hollandes improviserede, overraskende besøg i Moskva i december måned, på Hollandes anmodning, har de vendt sig mod Frankrig. De har, i denne sammenhæng, ikke glemt den rolle, Hollande spillede i mindehøjtidelighederne i Normandiet i anledning af D-dag.«

Dedefensa citerer fra et interview med *Radio Sputnik*, som rapporteres af *Sputnik News* af Kyrill Kotkich den 13. december, kort tid før [sic] den russiske præsident Vladimir Putin og Hollande mødtes i Vnutkovo-lufthavnen uden for Moskva. Kyrill Kotkich, associeret professor ved det Russiske Udenrigsministeriums Institut for Internationale Relationer, sagde til *Sputnik*, »Det var Hollande, der var modig nok til at starte Normandiet-processen, da de første forhandlinger mellem Putin og Poroshenko fandt sted. Og han kan fortsætte denne linje. Som Moskva ser det, begynder Tyskland at tale på vegne af hele Europa, og det er Frankrig ikke tilfreds med, fordi de franske interesser er lidt anderledes end de tyske. Det betyder, at Hollande er motiveret for at bevare en status for Frankrig som en stærk, europæisk magt med sin egen stemme, uden en tysk accent og i det klare, franske sprog.«

Dmitry Yakuschkin, der også deltog i interviewet, sagde, at den aktuelle franske holdning »minder mig om den rolle, som Frankrig forsøgte at spille i 1960'erne. Det forsøgte at genvinde sin herlighed fra før krigen og positionerede sig som

et land mellem Østen og Vesten. Jeg arbejdede i Frankrig i mange år, og hvis man ser på de europæiske lande som Storbritannien, Tyskland, selv Spanien og Italien, så var Frankrig altid et land, der ikke lignede de andre. Det var ikke rigtigt et kapitalistisk land, det var ikke helt et vestligt land, og nogle gange havde jeg på fornemmelsen, at [daværende præsident] hr. de Gaulle nærmest blev opfattet som den sovjetiske leder. Vi var meget milde med vores kritik af Frankrig for dets interne problemer, dets sociale problemer.«

Dedefensa understreger også, at terrorangrebet imod Frankrig giver Rusland en anden vinkel for at styrke den franko-russiske relation, eftersom Rusland er kompetent inden for dette felt og har tilbudt sine tjenester til alle andre ofre for terrorisme.

Foto: Præsident Putin og præsident Hollande efter mødet i Vnutkovo-lufthavnen, der fandt sted den 6. dec. 2014.

EU's udenrigspolitiske chef Mogherini åbner for diskussion om afslutning af sanktioner mod Rusland

15. jan. 2015 – Den europæiske Unions udenrigspolitiske chef, Federica Mogherini, har uddelt et dokument til regeringer forud for et møde mellem de 28 EU-udenrigsministre i Bruxelles den 19. januar, der siger, at blokken måske burde overveje en genoplivning af en fælles indsats med Moskva med hensyn til en

håndtering af problemerne med Syrien og Irak, Libyen, Iran og Nord Korea, så vel som ebola og det palæstinensiske spørgsmål.

Dokumentet foreslår »en mere forudseende tilgang« for at få Rusland til at skifte kurs omkring Ukraine og bemærkede et fælles, langsigtet mål om frihandel »fra Lissabon til Vladivostok«, og det sagde, at EU måske skulle undersøge en udvidelse af handel med Rusland og dets Eurasiske Økonomiske Union med ex-sovjetstaterne. Det var Ukraines præference med frihandel med EU snarere end med EØU, der var anledning til konfrontationen.

Dokumentet sagde, at alle skridt fra EU ville være »tæt forbundet til den fulde implementering af Minsk-aftalerne«, en våbenhvileaftale fra september, der involverede Moskva, Kiev og de pro-russiske oprørere, så vel som »god vilje« fra Rusland om indgåede EU-Ukraine handelsaftaler og om russiske gasleverancer til Ukraine.

Dokumentet foreslog også at skelne mellem de sanktioner, for det meste mod individer og selskaber, der blev påtvunget i marts måned efter »annekteringen« af Krim – »hvor ingen ændringer forventes på kort sigt« – og så de sanktioner, der blev påtvunget russiske industrier i juni måned pga. urolighederne i det østlige Ukraine. Sidstnævnte sanktioner »burde EU være rede til at nedskalere, så snart Rusland i fuld udstrækning implementerer Minsk-aftalerne«. Allerede i sidste uge sagde Mogherini, at hun havde fundet, at regeringsfolk fra Moskva på det seneste var langt mere samarbejdsvillige omkring spørgsmål om globalt diplomati og så dette som et tegn på, at spændingerne kunne mindskes.

Foto: Federica Mogherini. Hun overtog 1. november 2014 posten som EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, populært kaldet EU's udenrigschef.

Fra LaRouche-bevægelsen 15. jan. 2015: Wall Street/London-bankerot optrapper momentum for verdenskrig

Lyndon LaRouche advarede onsdag om, at den eskalerende krise med krig omkring Ukraine, der har Rusland som sit mål, drives frem af desperationen, der kommer fra London og Wall Street over deres overhængende, totale bankerot. Denne desperation kom atter til udtryk onsdag, da Wall Street hamrede lov HR 37 igennem den amerikanske Kongres; endnu en afregulering af derivatboblen. Lovforslaget var blevet nedstemt i sidste uge, og Wall Streets republikanske lederskab i Kongressen genfremsatte omgående lovforslaget til en ny afstemning, der denne gang blot krævede simpelt flertal.

De er tydeligvis klar over, at hele den transatlantiske finansboble er på den yderste rand, og de kan ikke engang vente i et anstændigt tidsrum, før de gennemtrumfer nye garantier for bank-bailout. Dette er forfatningsstridigt i kriminel grad.

De samme faktorer er i spil i den fortsatte sabotage af enhver løsning på Ukraine-konflikten, der ville nedtrappe de fortsatte provokationer mod generel krig med Rusland. LaRouche advarede om, at de neonazistiske kræfter i Ukraine promoveres og støttes af ligesindede kredse i dele af Vesteuropa, inklusive Tyskland. Den propaganda, der udspys af de tyske medier, advokerer aggressivt den samme neonazistiske linje,

som den ukrainske premierminister Jatsenjuk spredte under sit besøg i Berlin i sidste uge.

Tag ikke fejl, advarede LaRouche.

»Verden drives hen imod Tredje Verdenskrig, og en mulig, atomar udslettelse, af Londons og Wall Streets marionetstemmer. De bruger de anti-russiske provokationer og hensigten om krig til at aflede opmærksomheden og skjule sandheden om deres totale bankerot. Millioner af uskyldige borgere ødelægges på vegne af dette Wall Street/London-oligarki, hvis elendighed man burde gøre en ende på gennem en organiseret konkursbehandling, der begynder med genindførelsen af Glass/Steagall-loven«, krævede LaRouche.

LaRouche tilføjede, at der må være regres mod disse London- og Wall Street-forbrydere, og han lovede, at den kommende [Schiller Institut-begivenhed i New York City den 17. januar](#) ville være en vigtig lejlighed til at udløse netop en sådan regres.

Der er tydeligvis andre kræfter, der allierer sig imod London/Wall Streets krigsfremstød, som det reflekteredes af marchen i Frankrig med fire millioner mennesker efter de to jihadist-angreb i Paris i sidste uge. Frankrig har nægtet at gå i London-fælden – som Merkels Tyskland har – og respondere til den asymmetriske krigsførelse med yderligere et angreb på sin egen befolkning.

Og den seriøse dækning af den saudiske hånd bag den globale terror efter sidste uges pressekonference på Capitol Hill med senator Bob Graham, kongresmedlemmerne Walter Jones og Stephen Lynch og repræsentanter for familierne til ofre for 11. september under ledelse af Terry Strada, så vel som LaRouchePAC's webcast den 9. januar, der leverede en dybtgående afsløring af den anglo-saudiske faktor, fortsætter. Blot inden for de seneste 24 timer har der været fremragende dækning af pressekonferencen og saudiernes rolle i *Daily*

Beast, Zerohedge, Russia Today og Kinas Global Times.

Det anglo-saudiske apparat spiller en central rolle i krigsfremstødet mod Rusland. At man med fuldt overlæg har presset verdensprisen på olie langt ned under omkostningsniveauet, er direkte rettet mod Rusland, og Putins lederskab i Moskva er fuldstændig klar over, at de er Londons, Riyadhs og Det Hvide Hus' mål.

RADIO SCHILLER den 12. januar 2015: Frankrig vil ikke knækkes

Med formand Tom Gillesberg

EIR: På randen af Verdenskrig i 2015?

Af Jeffrey Steinberg. 4. jan. 2014 – Festligholdelsen af Nytåret i år skete mod en baggrund af den voksende fare for verdenskrig og bestræber på at forhindre, at en konflikt bryder ud i det tidlige 2015.

Russiske regeringsfolk, inklusive præsident Vladimir Putin og chefen for de væbnede styrker, general Valeriy Gerasimov, gjorde det i erklæringer ved årets slutning og i interviews

klart, at Rusland er fuldt ud klar til en strategisk imødegåelse af fremstødet for regimeskift i Moskva, der kommer fra NATO og Obamas Hvide Hus.

Den 29. dec. gav general Gerasimov, i et interview med *Rossiya 24 TV*, et overblik over Ruslands fremskridt i eftersynet af sin strategiske atomstyrketriade, med testaffyring af en ny generation mobile, landbaserede ICBM'er og udstationeringen af tre nye atombevæbnede ubåde af Borei-klassen til den nordlige flåde.

Han sagde, at den strategiske modernisering er en topprioritet, der er i overensstemmelse med den nye, russiske militærdoktrin, som netop er blevet udstedt. I nummeret fra 24.-30. nov. af Det russiske Forsvarsministeriums magasin *Militær Tænkning* var der en lang artikel med overskriften »Politisk teknik for farvede revolutioner – Hvordan man holder dem i skak«, som gentog den russiske militærkommandos vurdering, at vestlige magter er engageret i en krigsform for det 21. århundrede med regimeskift, baseret på anstiftelse af »styret kaos« med henblik på at vælte regeringer, især inden for området af CSTO (Collective Security Treaty Organisation; Organisationen for en fælles sikkerhedsaftale), inklusive Rusland.

Faren for krig, som drives frem af nedsmeltningen af det transatlantiske finanssystem, blev ligeledes markeret af Willy Wimmer, den tidligere nationale sikkerhedsrådgiver til Tysklands Kristendemokratiske Union, i en strategisk analyse med titlen, »Vil det hele eksplodere i 2015?«. Wimmer peger her på flere faktorer, der kunne udløse dette: udsigten til en græsk udtræden af euroen; Londons afkobling fra EU; Le Pens overtagelse i Frankrig; og Obamaregeringens etablering af Ruslands »fjendestatus som institution«. Wimmer nævnte Cecil Rhodes' britiske imperietradition som drivkraften bag den aktuelle krigsfare.

Et ekko af Wimmers advarsler kom fra Pat Buchanan, der den 2.

jan. på antiwar.com skrev og spurgte: »Ligger krig i kortene for 2015?«. Buchanan nævnte den nylige vedtagelse i Kongressen af HR 758, en provokation mod Rusland, og præsident Obamas sanktioner mod Moskva, som fremstød for krig. Han advarede om, at Kongressen sandsynligvis vil vedtage levering af våben til Kiev, og dette kunne udløse en barsk, russisk militærrespons.

Er nogen ved at få kolde fødder?

Obamaregeringen har bebudet sanktioner mod fire russiske regeringsfolk under Magnitsky-loven, hvilket forårsagede en kraftig fordømmelse fra det Russiske Udenrigsministerium, der advarede om, at sådanne fjendtlige handlinger kunne ødelægge ethvert russisk samarbejde med Washington om afgørende vigtige spørgsmål, som P5+1-forhandlingerne med Iran, samt de igangværende, russiskledede bestræbelser på at nå frem til en politisk løsning på den fire år lange syriske konflikt, der har forårsaget fremkomsten af Islamisk Stat.

Truslen om umiddelbart forestående krig er blevet så udtalt, at nogle af de ledende krigsprovokatører er ved at blive bange og advarer om faren. Den tidligere ukrainske præsident Viktor Jusjenko, der blev installeret i midten af 2000-årene under første fase af den Orange Revolution, sagde i et interview i slutningen af december, at 60 % af det ukrainske folk er modstandere af den aktuelle regerings politik med at integrere landet i EU og NATO.

Selv Adrian Karatnycky, den tidligere chef for Freedom House og nuværende direktør for Det atlantiske Råds Ukraine i Europa Taskforce, advarede om, at Sektor Højre og hardcore anti-russiske, ukrainske oligarker, der finansierer de ekstremistiske bander, udgør en trussel mod Ukraines sikkerhed og omgående må bringes under kontrol.

Nogle forsøg på modstand

Selv, mens Wall Street og London driver verden hen imod en strategisk konfrontation, der kunne føre til termonuklear krig og udslettelse, er der visse tegn på modstand. Ved årets slutning afholdt udenrigsministrene fra Rusland, Ukraine, Tyskland og Frankrig en telefonkonference, der havde til formål at genstarte Minskdrøftelserne fra september 2014 for at bilægge krisen i Ukraine. De fire ministre blev enige om, at det var nødvendigt, at Kontaktgruppen omgående trådte sammen igen, og der rapporteres om flere forestående møder i begyndelsen af januar, i Berlin og i Astara, Kasakhstan, for at genoplive indsatsen.

Som et tegn på russisk velvilje for at fremme nedtrapningen af Ukrainekrisen har præsident Putin meddelt, at Rusland ville begynde at levere 500.000 tons kul om måneden til Ukraine – uden forudbetaling. Rusland arbejder også på at være vært for en forhandlingsrunde i Moskva i januar måned for den syriske opposition, inklusive både indenlandske grupperinger og grupperinger med base i udlandet, sammen med repræsentanter for regeringen. Viceudenrigsminister Alexander Bogdanov har ledet denne indsats efter både at have besøgt Damaskus og Ankara (hvor oppositionsgrupperne har hovedkvarter). Russerne har lagt pres på præsident Bashar al-Assad for at engagere sig fuldt ud i dialogen med oppositionen; Rusland har indflydelse, fordi Assad har bedt Moskva om 10 mia. dollar i nye lån.

Egypten og Iran har indikeret deres villighed til at samarbejde i den syriske fredsbestræbelse. Og den amerikanske udenrigsminister John Kerry har bevaret en tæt kontakt med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov om både Syrien og Ukraine, selv om det ikke står klart, om Kerry har nogen opbakning fra præsident Obama og dennes inderkreds i Det hvide Hus til dette diplomatiske initiativ.

Foto: Den russiske præsident Vladimir Putin holder sin årlige Tale til Nationen 4. dec. 2014

RADIO SCHILLER den 8. januar 2015: Efter angrebet i Frankrig

Fra LaRouche-bevægelsen 8. januar 2015: Riv Det britiske Imperium ned; indvars! kreativitetsalderen!

Pressekonferencen i dag i Washington på Capitol Hill om de 28 hemmeligstemplede sider [af den særlige Kongresundersøgelse af angrebene 11. sep. 2001, -red.] med tidligere senator Bob Graham og de nuværende kongresmedlemmer Walter Jones og Stephen Lynch, var et hårdt slag mod Det britiske Imperium og deres globale terrorapparat. Og det var på høje tid, at det skete, lød Lyndon LaRouches kommentar i dag.

Så meget desto mere, fordi kun få timer, før pressekonferencen i Washington begyndte, blev samme, britisk-styrede terrorapparat brugt i Paris, Frankrig, hvor maskerede og tungt bevæbnede terrorister dræbte 10 journalister og to politibetjente på det franske, satiriske blad Charlie Hebdo's kontor. På grund af deres finanssystems ukontrollerbare implosion har Lyndon LaRouche i de seneste uger advaret om, at man kan regne med, at Det britiske Imperium vil tage krig i brug – inklusive finansiel, militær og irregulær krigsførelse, såsom terrorisme – i et forsøg på at fastholde deres dødsgræb om planeten.

På pressekonferencen om de 28 sider fordømte senator Graham og kongresmedlemmerne Jones og Lynch ikke blot saudernes rolle i 11. september-angrebene, men trak mere end én gang en parallel til »det britiske forræderi« mod USA under borgerkrigen. Senator Graham krævede et »Lincolnsk« svar fra landets institutioner, hvilket er milevidt fra det, man hidtil har set fra Kongressens og den udøvende magts side. De bebudede et fremstød for at få senatorer til at introducere en resolution mage til den, der er blevet introduceret i Repræsentanternes Hus, og som kræver en ophævelse af hemmeligstemplingen af de 28 sider. Faktisk gik flere af deltagerne i begivenheden, inklusive medlemmer af LaRouche-bevægelsen, direkte fra Capitol Hill-pressekonferencen og videre til at udføre lobbyvirksomhed over for senatorer og kongresmedlemmer for, at de skulle gøre præcis dette.

Nu må der gøres endnu mere, og det hurtigt. Euroens fortsatte dyk varslers nedsmeltningen af det transatlantiske finanssystem, selv før de afgørende græske valg den 25. januar. Det britiske Imperium har lanceret fornyet finansiel krigsførelse imod Rusland, som kunne give bagslag – og det særdeles eksplosivt – hvornår det skal være. Og Jeb Bush, som det sande barnebarn af den nazistiske Prescott Bush, han er, lancerede sin præsidentkampagne med en fundraising-kampagne med slægtninge i ... Greenwich, Connecticut, hedgefondenes

hovedstad i USA!

Men, bemærkede Lyndon LaRouche i dag, nu, hvor Republikanerne har konsolideret magten i Kongressen, og med Wall Street-interesserne, der koncentrerer sig i de republikanske ledere, vil Det republikanske Parti hurtigt blive det mest forhadte parti i USA.

Den russiske ambassadør til EU om transatlantiske frihandelsfantasier vs. eurasiske udvikling

5. jan. 2015 – Ruslands ambassadør til Den europæiske Union, Vladimir Chizhov, har udfordret EU, især ved at presse Tyskland, til at indlede forhandlinger om handel med den nu aktive Eurasiske Økonomiske Union, bestående af Rusland, Belarus, Kasakhstan og Armenien.

Det ville omfatte, som Chizhov sagde, at man opgav forhandlingerne med Obamaregeringen om det såkaldte »TTIP« (Transatlantiske Handels- og Investeringspartnerskab), og i stedet forhandlede om en gensidig handelsaftale for hele Eurasien.

Under sin tale den 24. oktober i Valdai Club opfordrede den russiske præsident Vladimir Putin til en konkret dialog mellem Den eurasiske økonomiske Union og Den europæiske Union.

»I øvrigt har de næsten fuldstændigt afvist os også med dette, og det står heller ikke klart, hvorfor – hvad er det,

der er så skræmmende ved det?«, spurgte Putin.

Et afgørende element i udløsningen af det, der blev til Maidan-flanken imod eurasisk samarbejde, var det provokerende, ensidige pres for at få frihandelsaftalen mellem EU og Ukraine, der ekskluderede trepartsforhandlinger med Rusland og Toldunionen, der nu er blevet til Den eurasiske økonomiske Union. Med et Ukraine, der er praktisk talt bankerot som følge af det seneste års EU-Trojka-konfrontation, og med et EU, der er i færd med at synke ned i den finansielle krises slutspil og den kollapsende handel med Rusland, sagde Chizhov:

»Vi bør tænke på en frihandelszone, der omfatter alle interesserede parter i Eurasien. Mener man, at det er klogt at bruge så meget politisk energi på en frihandelszone med USA, alt imens man har mere naturlige partnere ved sin side? Vi behandler ikke engang vores kyllinger med klor! Jeg er overbevist om, at jo før, vi indleder en dialog om det fælles, eurasiske, økonomiske område, desto bedre.«

Chizhov bemærkede i sit interview med Bruxelles-avisen *EUobserver* den 2. januar, at selv den tyske kansler Merkel talte om dette; det samme har Tysklands udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier. Faktisk har Merkel været under pres om dette fra institutionskræfter i en sådan grad, at hun nævnte det under en samling i Forbundsdagen i november. Steinmeier rejste spørgsmålet igen i et interview den 22. dec. med *Der Spiegel*.

Billede: Kort med befolkningstal for Rusland, Belarus og Kasakhstan. Armeniens befolkningstal er knap 3 mio.

RADIO SCHILLER den 5. januar 2015: Grækenland kan udløse finanskrak

Med formand Tom Gillesberg

Putin besøger Cairo i januar – El Sisi fortsætter med BRIKS-diplomati

30. dec. 2014 – Den russiske præsident kommer på officielt besøg i Egypten i januar som led i det voksende samarbejde mellem Egypten og BRIKS-landene, iflg. den egyptiske præsident Abdel Fattah El Sisi i et interview, publiceret i de statslige aviser Al-Ahram, Al-Akhbar og Gomhouria. Han afslørede, at han selv vil besøge Kuwait, Bahrain, De forenede arabiske Emirater og Etiopien, også i januar.

Putin returnerer et besøg af El Sisi i Moskva tidligere på året. Yderligere detaljer om besøget er endnu ikke offentliggjort.

Især El Sisis besøg i Etiopien er meget betydningsfuldt og en indikator på, at mange af uoverensstemmelserne mellem de to

lande over den Store etiopiske Renæssancedæmning[1] er ved at blive løst. El-Sisi vil afholde et topmøde med den etiopiske præsident Mulatu Teshome i Addis Abeba i slutningen af januar. »Vi har sendt vore forslag mht. den Store etiopiske Renæssancedæmnings tekniske komite til etiopierne, og de har sendt os deres udkast til forslag mht. komiteen«, sagde El Sisi. »Det eneste, vi beder om, er, at Etiopiens mundtlige forsikringer om, at dæmningen ikke vil påvirke Egyptens andel af Nilen, bliver omsat til et dokument, der er bindende for begge parter: Egypten og Etiopien.«

Egypten og Etiopien er blandt de mest befolkede lande i Afrika, og de to lande er ved at udvikle stærke bånd til BRIKS-medlemmet Kina.

Den japanske premierminister Shinzo Abe vil også besøge Egypten i januar. Både Japan og Egypten er ivrige efter at udvide deres bånd til et strategisk partnerskab.

Foto: Den store etiopiske Renæssancedæmning under opførelse, men næsten færdig.

[1] Den Store etiopiske Renæssancedæmning er i øjeblikket under opførelse på den Blå Nil.

**Mens Planet Britisk Imperium
imploderer, bringer Planet**

BRIKS menneskeheden fremad

30. dec. 2014 – Kina og Rusland »skiftede i går rent praktisk over til nationale valutaer inden for handel og brugte finansielle instrumenter og swaps og terminskontrakter, idet de søger at reducere dollarens indflydelse og risici med fremmed valuta«, rapporterer *Russia Today*. Kina har underskrevet swap-aftaler med omkring 20 lande, inklusive Rusland (til 25 mia. dollar). Kina og Rusland har også etableret en opererende erstatning for Vestens SWIFT interbanksystem, der forventes at være fuldt ud operationel i maj 2015.

Med hensyn til den fysiske økonomi går Kina aggressivt frem med planer om både at producere og importere massive mængder af jernmalm – som er afgørende for stålproduktion. I dag producerer Kina 45 % af verdens jernmalm (med en produktionsrate pr. person, der er 3,4 gange større end i resten af verden), og landet importerer 63 % af hele den globale handel med jern. Verdens største eksportører er Australien (47 % af verdenstotalen) og Brasilien (25 %). Mining.com rapporterer, at disse to lande forventer en stigning i deres andel af jernmalmeksport til 79 % i 2015, og dernæst til 90 % i 2020 – dette til trods for det bratte fald i jernmalmpriserne i år. Det er tydeligvis de fremtidige, fysisk-økonomiske krav, og ikke manipulerede prisudsving, der er bestemmende for BRIKS' og associerede landes handlinger.

Moskva prioriterer at fremme

BRIKS i det nye år

28. dec. 2014 – Moskva prioriterer

»en indsats for at transformere BRIKS til at blive et af de vigtigste elementer i systemet med global styrelse«

som en del af en stimulus for en betydningsfuld udenrigspolitik, sagde den russiske udenrigsminister den 27. dec. i en erklæring, der citeres i *The BRICS Post* og andre medier.

»Der skete afgørende vigtige fremskridt hen imod dette mål under topmødet i Fortaleza (15.-16. juli) – beslutningen om at etablere en multilateral ramme med associationen af finansinstitutioner – en Ny Udviklingsbank og en reservevalutafond med totale ressourcer på 200 mia. dollar«,

lød det i erklæringen. BRICS-ledere, der mødtes på sidelinjen af G20 topmødet i november, har instrueret deres finansministre om at udnævne den nye banks præsident, inden de mødes næste gang i Rusland.

I juli 2015 vil BRIKS og Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO), der begge til den tid vil være under russisk formandskab, holde topmøder lige efter hinanden i Ufa, hovedstaden i den russiske republik Basjkortostan.

Rusland har talt

»med én stemme med sine partnere i BRIKS for promoveringen af international stabilitet i dennes forskellige dimensioner«,

lød det i erklæringen fra det Russiske Udenrigsministerium lørdag. Det 6. BRIKS-topmøde fordømte »ensidig militærintervention og økonomiske sanktioner«, bemærkede erklæringen.

Lyndon LaRouche responderede:

»Dette er nøjagtig, hvad jeg har forudset. Sandheden er, at den største margin af politisk magt i verden ligger i hænderne på BRIKS-institutionen og dens associerede. Og det, vi får fra det saudisk-britiske centrum, er fjenden; og vi har også et par fjender i USA, blandt dem, der kalder sig borgere.«

Foto: BRICS-lederne på topmødet i Fortaleza: (venstre til højre) Den russiske præsident Vladimir Putin, den indiske premierminister Narendra Modi, den brasilianske præsident Dilma Rousseff, den kinesiske præsident Xi Jinping og den sydafrikanske præsident Jacob Zuma.

**RADIO SCHILLER den 30.
december 2014:
Talsmand for
Nicaraguakanalen: Europa og**

USA må tilslutte sig BRIKS// Ruslands nye strategiske doktrin

Med næstformand Michelle Rasmussen

NATO responderer på Ruslands nye militærdoktrin

27. dec. 2014 – Det Hvide Hus og NATO svarede begge på Ruslands nye militærdoktrin med banaliteter, men de sang også begge helt klart den samme sang, der gav Rusland skylden for problemerne i Ukraine. »Vi deler med Rusland ønsket om at forhindre konflikter ved at arbejde sammen i internationale fora og om spørgsmål af gensidig interesse, såsom at modarbejde voldelig ekstremisme og spredningen af masseødelæggelsesvåben«, sagde en unavngiven, højtstående amerikansk regeringsperson til Sputnik nyhedsbureauet i går.

»NATO udgør ikke nogen trussel mod Rusland eller noget andet land«, sagde talskvinde for NATO Oana Lungescu og tilføjede, at NATO udelukkende er en forsvarsalliance. »NATO vil fortsat søge at få et konstruktivt forhold til Rusland, som vi har gjort i mere end to årtier«, understregede hun, men tilføjede, at et tættere samarbejde mellem NATO og Rusland »kun ville være muligt, hvis Rusland overholder international lov og internationale principper, inklusive nationers ret til frit at vælge deres fremtid.«

Den amerikanske embedsmand sagde ligeledes, at Washington

mener, at en betydningsfuld trussel mod europæisk og international stabilitet i dag kommer fra nationer, der krænker deres naboers territoriale integritet og suverænitet, »som Rusland fortsat gør i Ukraine.«

En del af den trussel fra NATO, som Rusland responderer på, er den forøgede tilstedeværelse af NATO-skibe i Sortehavet. Den ledsagede missildestroyer U.S.S. Donald Cook, der nu er udstationeret med base i Rota, Spanien, som en del af NATO's missilforsvarsplan, sejlede ind i Sortehavet i går for anden gang i år. »Ulykkeligvis er Sortehavet ved at blive et sted, hvor ikke-regionale magter er permanent til stede. Hvad de gør der, er ikke klart«, sagde Ruslands ambassadør til NATO, Aleksandr Grushko. »Vi vil selvfølgelig tage de nødvendige modforholdsregler«, fortsatte han.

Putin underskriver ny militærdoktrin

26. dec. 2014 – Den russiske præsident Vladimir Putin underskrev i dag en ny, russisk militærdoktrin. Ifølge de russiske medier er kernen i doktrinen den samme, dvs., at det russiske militær fortsat er et instrument til forsvar, der kun skal anvendes som sidste udvej, og at formålet med atomstyrkerne er at afskrække potentielle fjender fra at angribe Rusland samtidig med, at der er mulighed for at bruge dem til at forsvare landet mod et militærangreb, der truer landets eksistens, hvad enten det er et atomart eller et konventionelt angreb.

Den nye doktrin identificerer den udefra kommende hovedtrussel mod Rusland som NATO's militære oprustning og udvidelse mod

øst. Indsatsen fra USA/NATO for at opbygge et globalt missilforsvarssystem, og USA's implementering af sin prompt global strike-doktrin ('hurtigt globalt angreb') identificeres ligeledes som globale, strategiske trusler.

De øvrige opdateringer af doktrinen, som det forklares i en rapport fra det Russiske Sikkerhedsråd den 19. dec., inkluderer fremvæksten af nye trusler mod sikkerheden i det nordlige Afrika, Syrien, Irak og Afghanistan.

Nationalt konfronteres Rusland af trusler om »handling, der tilsigter en voldelig ændring af den russiske, forfatningsmæssige orden, destabilisering af det politiske og sociale miljø, forstyrrelse af regeringsinstitutioners funktion, afgørende vigtige civile og militære faciliteter og informationsinfrastrukturen i Rusland«, siger doktrinen iflg. *Russia Today*. »Fremvæksten af arnestederne for inter-etniske og/eller inter-religiøse spændinger, militariserede, internationale, radikale grupperinger og udenlandske, private, militære organisationer i de områder, der støder op til den Russiske Føderations og dens allieredes grænser, så vel som tilstedeværelsen af territoriale modsætninger og en vækst i separatisme/ekstremisme i forskellige regioner i verden«, tilføjer doktrinen iflg. *TASS*.

Ifølge rapporten fra *Russia Today* ser Moskva sin deltagelse i BRIKS, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa, Shanghai Samarbejdsorganisationen og andre organisationer som en hovedfaktor i at forhindre militære konflikter.

Foto: Den russiske præsident præsiderer over et møde i det Russiske Sikkerhedsråd den 26. dec. 2014.

Ting, vi ikke har drømt om, ligger foran os: Lyndon og Helga Zepp-LaRouche taler på konference i Dubna, Rusland, den 22. dec. 2014

Lyndon LaRouche: Vi har en klar mulighed for storhed.

»Der ligger ting foran os, langt fremme i dette system, ligger der ting foran os, som de fleste mennesker på denne planet endnu aldrig har drømt om, men hvis vi har heldet med os, har vi taget de første skridt i videnskabeligt fremskridt hen imod det største spring, menneskeheden nogensinde har defineret.«
Lyndon H. LaRouche, Jr.

Lyndon LaRouche optog følgende budskab på video til den »IV Internationale Videnskabelige Konference om Grundliggende og Praktiske Problemer i Forbindelse med en Opretholdelsen af Udvikling i Systemet med Natur-Samfund-Menneske: Videnskab, Konstruktion og Uddannelse«, som blev afholdt den 22. dec. 2014 på Dubna Internationale Universitet for Natur, Samfund og Menneske, 100 km uden for Moskva.

Konferencens sponsorer inkluderede Det Russiske Naturvidenskabelige Akademi (RAS), RAS' Videnskabelige Råd for Komplekse Problemer i tilknytning til Eurasisk Integration, Modernisering og Opretholdelse af Udvikling; Kasakhstans Nationale Naturvidenskabelige Akademi, samt Dubna Universitet, hvor konferencen blev afholdt.

Man har præsenteret taler af LaRouche og LPAC's videnskabsteam på konferencer i Dubna i flere år. Hovedarrangørerne, Boris Bolshakov og Oleg Kuznetsov, begge professorer, var medarbejdere til nu afdøde Pobisk Kuznetsov, den russiske visionære, industriorganisator og LaRouches ven. I år var LaRouches budskab(udskrift 1) og Helga Zepp-LaRouches præsentation om Verdenslandbroen som alternativ til krig (udskrift 2) programsat til at være hovedtalerne på plenarforsamlingen ved konferencens åbning.

Se begge videotaler [her](#).

»Der ligger ting foran os, langt fremme i dette system, ligger der ting foran os, som de fleste mennesker på denne planet endnu aldrig har drømt om, med hvis vi har heldet med os, har vi taget de første skridt i videnskabeligt fremskridt hen imod det største spring, menneskeheden nogensinde har defineret.«
Lyndon H. LaRouche, Jr.

»Mine hilsener til konferencen,

Det, vi nu står overfor på planetarisk skala, er noget fuldstændig nyt, noget, der aldrig før er sket, håber vi. For det, der nu er sket, er, at vi er på randen til at bringe planetens største nationer, de væsentligste nationer, sammen; med hensyn til kvantitet osv., er de fortsat under udvikling; men det er en bemærkelsesværdig udvikling, f.eks. i Sydamerika, i elementer af Afrika, og nogle elementer af Europa, især i Rusland, samt på andre steder, enkelte steder.

Men dette er problemet: Vi har Det britiske Imperium, som er menneskehedens mangeårige fjende. Vi må ikke alene besejre denne fjende, men vi må også leve op til den opgave at bringe USA, det amerikanske folk, ud af deres aktuelle elendighed og desorientering, hvilket er muligt, det kan lade sig gøre, det kan gøres. Men USA's nuværende regering er et umuligt instrument, og vi må skaffe os af med de fleste af de elementer, der dominerer USA's regering netop nu. Vi må også

understrege, at den amerikanske regering i virkeligheden er en gren af det saudiske og det britiske imperium, som de imperier, der er involveret i terroren i Asien.

Hvad vi derfor må overveje er de planer, som vi skal lægge, eller som vi burde være i gang med at lægge nu, og som vil gøre det muligt for verden at få et nyt syn på sig selv. De store nationer, som er vokset frem i Asien og Sydamerika, f.eks., det er store nationer, som har et stort potentiale; men vi må beskytte processen. Vi må fjerne Det britiske Imperium. Hvis Det britiske Imperium har magten, er der ingen sikkerhed. Hvis elementer af USA, som er en del af Det britiske Imperium, er der, samt lignende former for onde kræfter, er vi i fare for at miste alt, og muligheden for en atomkrig, på globalt plan, er stadig til stede.

Jeg er overbevist om, at vi kan gøre det. Jeg er overbevist om det, fordi jeg ved, at der er evner i det menneskelige intellekt nu ... der kan føre til et nyt begreb om, hvad meningen med den menneskelige art, og selve vores planet, er.

Det, jeg er i færd med at gøre, for at sige det ganske kort, er, at jeg forsøger at bevirke, at den nuværende amerikanske regering bliver dumpet, fordi det er en rådden regering og må reformeres. Man behøver ikke at ændre den måde, som den amerikanske regering er udtænkt til at være; det, vi har brug for, er at ændre sammensætningen af den amerikanske regering, især under de seneste to regeringer. Hvis det sker, er jeg sikker på, at de rædsler, som de fleste mennesker i USA, og i andre nationer, står overfor, kan besejres. Problemet er, at vi må besejre fjenden, fjenden, som er de kræfter, vi må gøre op med.

Jeg er overbevist om, at vi kan gøre det. Jeg er overbevist om det, fordi jeg ved, at der nu er evner i det menneskelige intellekt, som er ringe forstået, som mennesker i nogle dele af verden, som i Kina, og i en vis særlig grad Rusland, og Indien og så fremdeles, og BRIKS-landene – at disse nationer

går i retning af selvudvikling, fælles selvudvikling, som kan føre til et nyt begreb om, hvad meningen med den menneskelige art, og selve vores planet, er.

Der ligger ting foran os, langt fremme i dette system, ligger der ting foran os, som de fleste mennesker på denne planet endnu aldrig har drømt om, men hvis vi har heldet med os, har vi taget de første skridt i videnskabeligt fremskridt hen imod det største spring, menneskeheden nogensinde har defineret.

For eksempel ved vi, at den menneskelige art ikke er et dyr, og at intet dyr er den menneskelige art! Vi ved andre ting om livet og ting osv., som det er af afgørende betydning, at vi ved. Vi ser, hvad der sker i Kina, i udviklingen af rumforskningen der: Dette er en revolution, som fører os i retning af stjernerne. Og andre nationer vil følge den samme kurs, og følge den samme kurs, som man på denne måde følger i Kina. Og deri ligger vores håb!

Men det er ikke bare håb, det er en forståelse af, hvad der udgør de store muligheder, og hvad der udgør de store farer, som ligger foran os.

For eksempel, vi har nu denne kvinde [Victoria Nuland], som anfører og kontrollerer en del af Centraleuropa fra USA: en ond person. Denne person må fjernes, må fjernes fra USA og af USA; og sådanne ting må ske.

Men min pointe er, jeg ser et klart, optimistisk punkt, en klar mulighed for storhed. Det, vi må gøre, er ganske enkelt at bygge på det, forstå de handlinger, vi må foretage, forstå de forberedelser, vi må gøre: Vi står på randen til potentialet for den største fordel i menneskehedens fremskridt, som vi hidtil har kendt. Og vi må kæmpe nu for at sikre denne fordel for menneskehedens fremtids skyld, idet menneskeheden bevæger sig ud i de højereliggende dele af Solsystemet.«

Helga Zepp-LaRouche:

At skabe en verden, der er menneskeværdet værdigt

Helga Zepp-LaRouche holdt denne tale over video til konferencen i Dubna, den 22. dec. 2014:

» ... Vi kunne have reddet de tidligere Comecon-landes industrielle kapacitet ved at bruge disse kapaciteter til at opbygge infrastruktur-udviklingskorridorer over hele Asien og Europa; og på denne måde kunne vi have forandret forholdene i indlandsområderne på det eurasiske kontinent til at yde en bedre levestandard for alle mennesker på dette kontinent.«
Helga Zepp-LaRouche.

»Kære deltagere på konferencen i Dubna,

Jeg tror, De alle sammen er bevidste om, at verden befinder sig på et ekstremt vanskeligt tidspunkt, og at, hvis den aktuelle politik, der føres af den amerikanske regering, briterne, NATO og EU, fik lov at fortsætte, ville en atomkrig efter al sandsynlighed finde sted og føre til civilisationens udslettelse.

Jeg tror, at det er tydeligt, at både den russiske og den kinesiske regering er fuldt ud bevidste om denne fare, og hvis man lytter til den tale, som præsident Putin holdt, hans årlige tale til begge husene i den Russiske Føderation, så sagde han en ting, som jeg mener, er fuldstændig klart: Det, som hele den nuværende krise handler om, er ikke Ukraine. Han understregede, at hvis de ikke havde fundet krisen i Ukraine, så ville de have fundet en anden vej, og det er nøjagtigt, hvad jeg tror, er fuldstændig sandt. Og jeg fremkommer ikke med dette som en mening, jeg har, men som en person, der, sammen med hr. LaRouche, i meget lang tid har været aktivt involveret i at forsøge at ændre verdens kurs hen imod en fredsorden for det 21. århundrede.

Da Sovjetunionen opløstes i 1991, foreslog vi et økonomisk

program, som vi kaldte Den eurasiske Landbro, Den nye Silkevej, og det var idéen om at forbinde Europas befolknings- og industricentre med Asiens, igennem såkaldte »udviklingskorridorer; på denne måde kunne vi have reddet de tidligere Comecon-landes industrielle kapacitet ved at bruge disse kapaciteter til at opbygge infrastrukturudviklingskorridorer over hele Asien og Europa; og på denne måde kunne vi have forandret forholdene i indlandsområderne på det eurasiske kontinent til at yde en bedre levestandard for alle mennesker på dette kontinent.

Ulykkeligvis var dette ikke briternes og amerikanernes politik på det tidspunkt, for de sagde, og erklærede, meget klart, at det på det tidspunkt var deres mål at forvandle Rusland fra at være en supermagt til at være et tredjeverdensland, der producerede råmaterialer. Derfor tog de den første form for krigsførelse, den såkaldte »chokterapi«, i anvendelse.

Målet, allerede i 1990'erne, men i særdeleshed siden præsident Putin kom tilbage, var regimeskifte i Rusland og ligeledes i alle de østeuropæiske lande, hvor der stadig fandtes rester af en prorussisk holdning.

Vi fulgte dette meget nøje, fordi vi havde denne plan om at udvikle det eurasiske kontinent; og vi så, at chokterapien aldrig havde til formål at gøre noget som helst godt for nogen som helst, men at det lykkedes den at reducere den russiske industrielle kapacitet på kun tre år, fra 1991 til 1994, til en tredjedel af dens niveau i 1991. Og det, som denne periode gjorde, 1990'erne, Jeltsin-perioden – jeg mener, der er skrevet to meget vigtige bøger, der beskriver dette: Den ene er skrevet af Sergei Glazyev[1], og den anden af professor Stanislav Menshikov[2], der var en af vore meget gode venner, som desværre netop er død; og de beskriver begge to denne form for krigsførelse som »folkedrab«.

Den aktuelle offensiv imod Rusland begyndte faktisk ved slutningen af '90'erne med de to Tjetjenske Krige, som næsten

udelukkende blev finansieret af Boris Berezovskij, fra London. En stor rolle spillede også af den Amerikanske Komite for Fred i Tjetjenien, som blev stiftet af de amerikanske neokonservative i 1999. Blandt de stiftende medlemmer var Zbigniew Brzezinski, Alexander Haig, Richard Perle, James Woolsey, Robert Kagan, der stadig spiller en vigtig rolle i Obamaregeringen, og som er gift med ingen anden end Victoria Nuland. Og jeg er temmelig sikker på, at det er denne gruppering, som præsident Putin refererer til i sin nylige tale, hvor han sagde, at disse tjetjenske terrorister blev modtaget på højeste niveau, og at de, endskønt de var mordere med blod på hænderne, blev kaldt »oprørere«, »frihedskæmpere« osv., af disse mennesker.

Målet, allerede i 1990'erne, men i særdeleshed siden præsident Putin kom tilbage, var regimeskifte i Rusland og ligeledes i alle de østeuropæiske lande, hvor der stadig fandtes rester af en prorussisk holdning. Og løftet om ikke at udvide NATO til Ruslands grænser blev selvfølgelig brudt. Victoria Nuland, Robert Kagans hustru, der nu er viceudenrigsminister med ansvar for Østeuropa og Eurasien, pralede i december 2013 med, at den amerikanske regering brugte 5 mia. dollar alene på Ukraine til den 'farvede revolution'.

Det russiske militær har i mellemtiden klart defineret de farvede revolutioner som en form for krigsførelse, selv om den ikke er erklæret. På samme måde har udenrigsminister Sergei Lavrov klart erklæret, at sanktioner ikke er en metode til at ændre Ruslands politik, men simpelt hen en metode til at vælte præsident Putin.

I sin tale sagde Putin, at det virkelige mål er den Jugoslaviske model for Rusland, opsplittningen af selve staten; og det er også klart, at EU-Associeringsaftalen, som startede og udløste krisen i Ukraine, havde det samme mål, fordi den ville have oversvømmet det russiske marked med billige, europæiske produkter og ødelagt vigtige kapaciteter i Rusland.

Krisen i Ukraine blev fuldstændig skabt af EU og naturligvis af deres amerikanske kollaboratører og, kan man sige, herrer. For det såkaldte Maidan var den farvede revolutions aktivister, men denne gang forstærket af de gamle nazistiske netværk, der gik tilbage til Bandera-perioden, hvor de ukrainske nazister samarbejdede med den nazistiske invasion i 1940'erne. Og disse mennesker blev i hele efterkrigstiden oplært af CIA, af MI6 og BND (Den tyske efterretningstjeneste).

Dernæst fik man det fascistiske kup den 21. februar [2014], som igen var under skarp kontrol og sponsoreret af Victoria Nuland, som i denne berømte, optagede telefonsamtale pralede med, at de ville sætte deres mand, »Jats« [Arsenij Jatsenjuk], på magten. Så dette er udelukkende en kombineret krigsførelse/farvet revolution/NATO-udvidelse til Ruslands grænser/sanktioner; og når man lytter til den tidligere chef for den Russiske Generalstab, general Juri Baluyevskij, som mener, at konflikten mellem NATO og Rusland er på vej; at den allerede er begyndt med en informationskrig, med at lægge et psykologisk pres på folks tankegang, en dæmonisering af Putin – og Kina, for resten – og at egentlig militærmagt blot vil være slutfasen i denne proces, som vi allerede ser i dag. Og da han blev spurgt, om han troede, det stadig kunne standses, svarede han, »Ulykkeligvis mener jeg ikke, at det er muligt længere. Mekanismerne er sat i bevægelse, vore modstanderes mål er blevet klart defineret: Så længe, vi lever, vil de forsøge at forhindre Rusland i at blive deres ligeværdige partner, såvel militært som økonomisk.«

Jeg mener derfor, at den eneste politik til at undgå krig er, at vi får civilisationen ind i et helt nyt paradigme. Vi må ophøre med at tænke i geopolitiske interesser, og vi må definere menneskehedens fælles mål, og vi må definere den nutidige situation ud fra fremtiden: Hvordan ønsker vi, at menneskeheden skal se ud om 10 år, om 100 år, om 1.000 år?

Lykkeligvis er dette kun en realitet: Den er virkelig, men der

er en anden. Siden BRIKS-konferencen, topmødet i Fortaleza, Brasilien, i juli måned i år, er en helt, fuldstændig anden dynamik i verden blevet dannet af BRIKS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika), der nu har inspireret mange andre lande i verden, de latinamerikanske lande, CELAC [Sammenslutningen af Latinamerikanske og Caribiske Stater], UNASUR [Unionen af Sydamerikanske Nationer], APEC-landene [Det Økonomiske Samarbejde i det Asiatiske Stillehavsområde], men også ASEAN-landene [Associationen af Sydøst-asiatiske Nationer], Egypten; mange lande er nu begyndt at blive optimistiske, centreret omkring kendsgerningen om den strategiske alliance mellem Rusland og Kina, der blev dannet i maj måned i år, og dernæst fortsat gennem BRIKS-udviklingen, især efter at præsident Xi Jinping fremlagde et tilbud om en Ny Silkevej – hvilket for øvrigt er nøjagtigt, hvad vi foreslog i 1991 med Den eurasiske Landbro/Nye Silkevej – en total eksplosion af optimisme er begyndt blandt mange, mange lande i udviklingssektoren.

Nye, finansielle institutioner er i færd med at blive skabt, eller er allerede blevet skabt. Den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), BRIKS' Nye Udviklingsbank, Shanghai Cooperation Organization bank, den Nye Silkevejs-udviklingsfond, banken for landene i SAARC [Sydasiatisk Association for Regionalt Samarbejde] – de sydasiatiske lande; og der er netop nu en totalt ændret dynamik, fordi mange projekter, som i årtier blev afskrækket af Den internationale Valutafonds betingelsespolitik, nu bliver virkeliggjort.

Kina er med til at bygge en sekundær Panamakanal i Nicaragua; Kina er med til at bygge en transkontinental jernbane fra Brasilien til Peru; samarbejde om atomkraft finder sted mellem mange, mange lande. Se på den eksplosion af optimisme, der f.eks. er kommet frem i Indien, side Narendra Modi er blevet premierminister. Han har lovet at bygge 100 nye byer i Indien og skabe 1 million nye jobs hver måned til de unge mennesker i landet; han har netop meddelt, at han vil genoplive 31

vandstyringsprojekter, som blev lagt på is efter mordet på Indira Gandhi.

Kina har skabt et økonomisk mirakel, som ikke har sin lige i verden. Kina var, efter Deng Xiaopings reformer, i stand til at transformere Kina fra at være et meget fattigt land til at blive et økonomisk mirakel, hvor de på tredive år præsterede, hvad de fleste lande i den industrialiserede sektor behøvede 2 århundreder til at gennemføre. Og dette forslag om den Nye Silkevej – det, som Kina tilbyder, er at tage dette kinesiske, økonomiske mirakel og lade ethvert land, der måtte ønske det, deltage i denne indsats.

Efter APEC-konferencen i Beijing for nylig kom Xi Jinping med det tilbud til præsident Obama, hvor han inviterede USA og andre store lande, at de alle sammen kunne deltage i den Nye Silkevej og disse nye, finansielle mekanismer. Det er min faste overbevisning, at det ikke er håbløst, at dette tilbud kan blive accepteret.

I Tyskland har man f.eks. i øjeblikket en total opstand i industrien imod sanktionerne; så sent som i går blev en ny annonce udstedt, en appel til regeringen og parlamentet, som var underskrevet af 60 betydningsfulde personer, fra Gerhard Schröder til Roman Herzog, til Horst Teltschik, den tidligere leder af München Sikkerhedskonferencen, og mange andre; og titlen på denne appel er for resten »Krig igen i Europa? Ikke i vores navn!«

Så der er en modstand, og dette er meget vigtigt; og vi må sikre, at sådanne personer som Victoria Nulands onde gerninger bliver kendt, og at vi gør modstand mod denne krigspropaganda. Min mand har krævet fjernelsen af Victoria Nuland, for blot at forsinke denne krigsmaskine.

Men jeg mener, at den virkelige genrejsning kun vil komme, hvis vi fjerner den virkelige årsag til denne krig, og det er den kendsgerning, at det transatlantiske finanssystem er i

færd med at kollapse. Sammenbruddet af olieprisen skader ikke blot Rusland og Iran; det er potentielt i færd med at kollapse hele det transatlantiske finanssystem, fordi oliekompanierne og producenterne af skiferolie har akkumuleret en gæld på 1 billion dollar, som de kun kan betale, hvis olieprisen ligger på mellem 80-120 dollar. Så vi står og ser på en gentagelse af krisen på det sekundære ejendomsmarked i 2007.

Jeg mener derfor, at den eneste politik til at undgå krig er, at vi får civilisationen ind i et helt nyt paradigme. Vi må ophøre med at tænke i geopolitiske interesser, og vi må definere menneskehedens fælles mål, og vi må definere den nutidige situation ud fra fremtiden: Hvordan ønsker vi, at menneskeheden skal se ud om 10 år, om 100 år, om 1.000 år? Og her vil spørgsmålet om fælles udforskning af rummet blive af absolut afgørende betydning.

Den umiddelbare rute til at følge denne vej er derfor at tage imod præsident Xi Jinpings tilbud til USA og Europa om at tilslutte sig den Nye Silkevej. Vi har netop udgivet en rapport, der viser en utrolig mængde projekter og ting til fremtiden, som ville forandre og transformere Jordens overflade, og jeg mener, at denne plan, [»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«](#)[3] er noget, som vi absolut må gøre til et hoveddiskussionsemne, som det eneste alternativ til civilisationens udslettelse.

Jeg er optimistisk over, at vi kan gøre det. Jeg har ingen garanti; men jeg mener, det er umagen værd at forsøge alle muligheder for at ændre dagsordenen, og at diskutere menneskehedens fælles interesser: Hvordan kommer vi ud af denne krise, og hvordan skaber vi en verden, som er menneskeværdet værdigt, menneskehedens identitet som universets eneste, kreative art, værdigt.«

[1] Sergei Glazyev: Genocide: Russia and the New World Order

(EIR, 1999). Kan købes hos [larouche.com](http://store.larouche.com).
<http://store.larouche.com/product-p/eirbk-1999-2-0-0-pdf.htm>

[2] Stanislav M. Menshikov: The Anatomy of Russian Capitalism, (EIR, 2006). Kan købes hos [larouche.com](http://store.larouche.com).
<http://store.larouche.com/product-p/eirbk-2006-1-0-0-std.htm>

[3] Kan købes hos [larouche.com](http://store.larouche.com).
<http://store.larouche.com/product-p/eipsp-2014-1-0-0-pdf.htm>

EIR FAKTA:

Hvem står bag planerne om en opsplittning af Rusland?

Af EIR's efterretningsteam

EIR, 11. dec. 2014 – I modsætning til det omkvæd, der høres i de internationalt orkestrerede medier, har de aktuelle, stigende spændinger mellem NATO-landene og Rusland intet med »konflikten i Ukraine« og den kendsgerning, at Krim genforenedes med Rusland, at gøre. Konflikten stammer fra den kendsgerning, som åbenlyst identificeres af adskillige russiske regeringstalsmænd, så vel som visse britiske og amerikanske strateger, der tilhører krigspartiet, at USA og NATO har vedtaget en politik med strategisk konfrontation med Rusland, inklusive »regimeskifte«, hvis hensigt er at tvinge verdens næststørste atommagt til at underkaste sig Vesten.

Hvis denne politik ikke afvises i Vesten, vil den blive afvist af Rusland og kan derfor udelukkende kun føre til en Tredje Verdenskrig; en udslettelseskrig.

Se også: Video, '[Storm over Asia](#)', 160 min. (eng.)

Se også: Video, '[Ingen Overlevende](#)', 36 min. (danske undertekster) sep. 2012

GDE Error: Requested URL is invalid

Lyndon LaRouche: Hvad er nødvendigt at vinde for menneskeheden?

19. dec. 2014 – Den russiske præsident Vladimir Putin holdt torsdag (18. dec.) sin årlige pressekonference med deltagelse af 1.200 russiske og udenlandske journalister. Aftenen før havde han talt med den franske præsident Hollande, den tyske kansler Merkel og den ukrainske præsident Poroshenko om planer om at gå frem med våbenstilstanden i det østlige Ukraine og genoptage Minsk-dialogen. I mere end tre timer med spørgsmål og svar talte Putin som en statsleder, der er konfronteret med krig. Putin gjorde det klart, at Rusland ikke er konfronteret med »gengældelse« eller »afstraffelse« for [annekteringen af] Krim. Han sagde til tilhørerne, at fraktioner i Vesten havde udset sig Rusland som mål for ødelæggelse, lige siden Sovjetunionen og Warszawapagten kollapsede. Han nævnte den Første Tjetjenske Krig som starten af konflikten.

Putin tager ikke fejl, sagde Lyndon LaRouche til medarbejdere i torsdags. Alt imens Putin endnu ikke har fulgt LaRouches

offentlige opfordring fra tidligere på ugen – som nu cirkulerer i Rusland – til at vedtage »Mahathir-løsningen« ved at gennemføre kontrol med valuta og kapital, som Mahathir gjorde det i 1998, da han var konfronteret med angrebet af Obama-støtten George Soros og andre glubske hedgefonds, så er Putin fuld ud klar over, at Rusland er mål for regimeskift. Siden april måned, hvor Putin og andre russiske og hviderussiske topregeringsfolk til deltagere i Moskva Internationale Sikkerhedskonference sagde, at »farvede revolutioner« og »sanktioner« er en ny form for krigsførelse, har Rusland krystalklart erkendt den aktuelle tilstand af krig. Dette er ikke en ny Kold Krig. Dette er en overhængende Varm Krig, der med stor sandsynlighed kunne blive en atomkrig!

LaRouche advarede om, at briterne og Wall Street driver verden frem mod krig ud fra en position, hvor de er svage og desperate.

»De er bankerot, og deres udsigter med Obama-præsidentskabet og Jeb Bush' kandidatur er hastigt i færd med at gå til bunds.«

LaRouche kom imidlertid med denne advarsel:

»Det er i sådanne øjeblikke – unikke øjeblikke i verdenshistorien – at [politiske] mord finder sted.« Han nævnte mordene på John F. Kennedy og Robert F. Kennedy. »Disse mord ændrede historiens gang.«

Menneskehedens fjender, med centrum i City of London og Wall Street – finansoligarkiet – er ved at tabe. Bankerne i Vesteuropa er positioneret til at blive de store tabere i spillet med de europæiske sanktioner imod Rusland. Wall Street sidder med futures-kontrakter på skiferolie og -gas, som kunne udløse den næste nedsmeltning. Det er derfor, præsident Obama og Jamie Dimon var så desperate for at få Kongressen til at kapitulere til det nye budget, der inkluderede et giftpille-tillæg, som ophævede forbuddet mod, at FDIC (Federal Deposit

Insurance Corporation, den amerikanske, statslige indskudsgarantifond, -red.) garanterer for bailouts af visse futures-kontrakter.

I deres hysteri for at sikre endnu en bailout har Obama og Dimon udløst et bagslag – det, som et medlem af Kongressen kaldte for »Glass/Steagall-øjeblikket«. Senator Dianne Feinstein fremprovokerede en respons fra de menneskelige udyr, (amr.: 'Beastman'), Bush-Cheney-slænget, gennem sin udgivelse af Senatets efterretningskomites rapport om Bush-æraens præstationer og torturprogram. Intet menneske ved sin fornuftsfulde fem, der læser denne frigivne rapport, eller blot læser nyhedsdækningen om den, ville nogensinde overveje et Jeb Bush-præsidentskab.

Den virkelige fare, advarede LaRouche, er, at, hvis briterne og deres medskyldige, Obama og Bush-ligaen, har held til at fremprovokere en konfrontation med Rusland og/eller Kina, vil de udløse et globalt tyranni og en global kampagne for en massiv befolkningsreduktion – selv, hvis det skulle lykkes at undgå en udslettelseskrig med atomvåben.

»Er I villige til at løbe den risiko?«,

spurgte LaRouche. Samtidig provokeres briterne af fremkomsten af en ny alliance til hele menneskehedens fordel, med centrum i BRIKS-initiativerne og Kinas udviklingsprogram, med videnskab som drivkraft.

»Det er her, de rette spørgsmål stilles«, fortsatte LaRouche. »Hvad er nødvendigt for menneskeheden at vinde? Hvordan gør menneskeheden fremskridt? Kun gennem totale spring, videnskabelige opdagelser, der transformerer fremtiden. Med BRIKS og relaterede initiativer kan menneskeheden gå ind i sine manddomsår og opnå gennembrud, som vi hidtil ikke har været i stand til at forestille os. Det er, hvad det vil sige, at være virkelig menneskelig. Det er, hvad vi må kæmpe for at sikre.«

Et gigantisk skridt frem mod dette gennembrud ville være, at USA gik med i BRIKS. [Apellen for netop dette, som Schiller Instituttet](#) udsendte tidligere på ugen, og som nu har fået flere end 100 underskrifter fra prominente personer på alle kontinenter, har tiltrukket sig seriøs opmærksomhed i Kina, hvor flere store nyhedstjenester og nyhedsmedier har rapporteret om dette initiativ.

Underbyggende artikler:

Helga Zepp-LaRouche: »25 år efter den forpassede chance i 1989 har vi endnu en chance, denne gang den sidste«. 2. nov., 2014

Helga Zepp-LaRouche: »Tiden er inde til at skabe en verden uden krig.« Hovedtale ved Schiller Instituttets 30-års jubilæumskonference i New York, juni 2014.

Helga Zepp-LaRouche: »Den nye Silkevej transformerer planeten – En ny æra for menneskeheden«, hovedtale ved Schiller Instituttets 30-års jubilæumskonference i Tyskland, oktober 2014.

Forslag til fordybelse:

Lyndon LaRouche: »Den klassiske kunstart kaldet fysisk økonomi«. 1998.

Tema-artikel: »En Prometheus-tilgang til udvikling af nye former for ild. Udvinning af helium-3 på Månen, for en menneskehed med fusionskraft«. Oktober 2014

Helga Zepp-LaRouche: »Lær af Historien:

STOP TREDJE VERDENSKRIG!

Putins årlige pressekonference

18. dec. 2014 – I sin årlige konference med pressen ved årets afslutning talte den russiske præsident Vladimir Putin i henved 3 timer for et publikum på over 1.200 journalister. Han gentog levende Ruslands faste beslutning om at opretholde sin suverænitet over for USA og den tilfangetagne Europæiske Union, og han gentog ligeledes sin forpligtelse over for udvidede økonomiske bånd med Kina, Indien og resten af Asien.

Men, med hensyn til pressekonferencens hovedspørgsmål, som er Ruslands finanskrise, fremprovokeret af de ekstraordinære fald i oliepriserne, og, i mindre grad, af Washingtons »sanktioner«, afviste den russiske præsident at støtte den respons, ud fra Hamiltons system, som hans rådgiver, Sergei Glazyev, har foreslået, eller forslag fra økonomen Ruslan Grinberg, og sagde i stedet, at den politik, som den Russiske

Centralbank, der har sat renten op til 17 %, har fulgt, var korrekt. (EIR's Nyhedstjeneste har rapporteret, at Moskva Økonomiske Forum holdt en diskussion den 9. dec. med titlen, »Hvad betyder Centralbanken for Rusland: Ven eller fjende?«, med deltagelse af Glazyev og Japans Daisuke Kotegawa, begge venner af Lyndon LaRouche).

Putin gik så vidt som til at sige, at den russiske politik, der blev ført i krisen i 2008, burde anvendes igen i dag. Glazyev og andre med lignende synspunkter har karakteriseret bank- og selskabs-bailouts (statslige redningspakker, -red.) fra 2008 som en økonomisk katastrofe. Alligevel rapporterer Reuters i dag, at den russiske finansminister Anton Sulianov siger, at et lovudkast er blevet udfærdiget til vedtagelse i den russiske Duma, som ville give statslig støtte på op til 16 mia. dollar til systemvigtige banker.

Det er dog værd at bemærke, at, så sent som i sin årlige tale den 4. dec. til den Føderale Forsamling, sagde Putin, at den Russiske Centralbank ville give øremærket kredit til finansiering af nøgleprojekter i realøkonomien (den fysiske økonomi, -red.) – et forslag fra Grinberg.

En relateret udvikling er, at russisk presse bekræfter, at den Russiske Centralbank har testet sit foreslåede, nationale betalingssystem som en mulig erstatning for det vestlige »SWIFT«-system; nogle anti-russiske ideologer har foreslået, at Rusland afskæres fra dette SWIFT-system.

I dag sagde Putin, at den aktuelle krise ikke ville vare længere end to år. Han sagde, at den russiske industri og økonomi ville blive tvunget til at tilpasse sig, og sluttelig ville tilpasse sig med held, til nye betingelser.

Med hensyn til spørgsmålet om Ruslands suverænitet brugte Putin det levende eksempel om bjørnen i tajgaen.

»På Valdai Internationale Diskussionsklub brugte jeg vores mest genkendelige symbol som et eksempel. Det er en bjørn,

der forsvarer sin tajga. Hvis vi fortsætter med dette billede, så tror jeg undertiden, at det bedste ville være, hvis bjørnen simpelthen sad stille. Måske skulle den holde op med at jage vildsvin i tajgaen og i stedet begynde at samle bær og spise honning. Måske vil den så få lov at være i fred. Men nej, det vil den ikke! For der vil altid være nogen, der ønsker at lægge den i lænker. Så snart den er lænket, vil de rive dens tænder og klør ud. I denne analogi refererer jeg til atomafskrækkelsens magt. Så snart som – Gud forbyde – det sker, har de ikke længere brug for bjørnen, og tajgaen vil blive overtaget ...

Og så, når alle tænderne og klørerne er trukket ud, vil bjørnen ikke længere være til nogen nytte. De vil måske udstoppe den, og det er så det.«

PRESSEMEDDELELSE: Prominente ledere støtter Resolution, der kræver, at USA og Europa afviser

geopolitik og i stedet samarbejder med BRIKS

17. dec. 2014 – En gruppe på flere end 100 prominente politikere, forretningsfolk, akademikere, videnskabsfolk og kunstnere fra 20 lande har offentligt underskrevet en resolution, der kræver, at USA og Europa samarbejder med BRIKS-landene, for fred og økonomisk udvikling. Resolutionen, der er sponsoreret af Schiller Instituttet, blev udstedt som respons på den kinesiske præsident Xi Jinpings tilbud til USA om at tilslutte sig Kinas udviklingsprogram med den Nye Silkevej og forlade konfrontationspolitikken mod især Rusland og Kina.

De prominente underskrivere får følgeskab af flere end 1.000 almindelige borgere fra disse og andre lande, der som en presserende sag ønsker, at deres regeringer skal forlade konfrontationspolitikken og i stedet samarbejde med BRIKS-landene, med Den westfalske Fredstraktats princip om 'den andens fordel' som grundlag. Schiller Instituttet planlægger fortsat at indsamle underskrifter på resolutionen fra såvel intellektuelle ledere som almindelige borgere, med det formål at skabe en massebevægelse for økonomisk udvikling og fred.

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter, sagde:

»Idéen om at samarbejde med Xi Jinpings tilbud om at samarbejde om den Nye Silkevej er det vigtigste fredsinitiativ for at få verden bort fra randen af konfrontation og krig. Samarbejde om dette initiativ er et fantastisk perspektiv for menneskeheden. Jeg opfordrer alle mennesker til at uddele denne resolution og hjælpe os med at få flere underskrifter.«

USA hjemmeside: Listen over de prominente ledes

Jens Jorgen	Nielsen	Lecturer, Niels Brock, Business School, former newspaper correspondent in Russia		Denmark
Thomas Grønlund	Nielsen	Physics Lecturer	Herlufsholm Skole	Denmark
Ole	Skjold	former director Ole Skjold ApS	Frederikssund	Denmark
Erling	Svendsen	Former President Danish Wheat Growers Association	Hvalso	Denmark
Ole	Valentin-Hjorth	Economist		Denmark

**Fra LaRouche-bevægelsen 17.
dec. 2014:
Briterne og Obama promoverer
verdenskrig,**

gennem økonomisk krigsførelse mod Rusland; verden har brug for et kreditsystem i Hamiltons forståelse

16. dec. 2014 – Lyndon LaRouche kom i dag med et skarpt angreb på briterne og præsident Obama for at bringe verden til randen af generel krig, gennem deres økonomiske krigshandlinger mod Rusland. Russiske regeringsfolk, fra præsident Putin til udenrigsminister Lavrov, har gjort det klart, at krigen mod Rusland via sanktionerne og olieprisen i Moskva ses som en del af et fremstød for regimeskift, der ikke vil blive tolereret. Disse handlinger bringer verden til randen af en atomar udslettelse.

»Dette er ikke økonomiske forholdsregler«, erklærede LaRouche. »Dette er krigshandlinger, og vil blive set som sådan i Moskva«.

LaRouche tilføjede, at den nylige fremkomst af Jeb Bush som en mulig republikansk præsidentkandidat i 2016 yderligere skærper klimaet for promovning af krig.

»Vi står og ser på reinkarnationen af Prescott Bush, farfaderen, som beviseligt var en af dem, der støttede Adolf Hitler og nazisterne«, fortsatte LaRouche. »Den blotte idé om at promovere Jeb Bush som en troværdig GOP-kandidat (Grand Old Party, det Republikanske Parti, -red.) til præsidentskabet, intensiverer krigsfarens betydeligt.«

LaRouche kom med flere klare løsninger på spørgsmålet om briternes/Obamas krigsprovokationer. For det første, sagde LaRouche, må Rusland ufortrødent vedtage »Mahathir-løsningen«

og omgående indføre kontrol af kapitalflugt, valutakontrol og andre beskyttelsesforanstaltninger mod angreb fra valutaspekulanter. Udelukkende kun gennem sådanne beskyttende handlinger nu, kan Rusland besejre det økonomiske krigsangreb.

LaRouche understregede, at Rusland og verden har brug for et kreditsystem i Alexander Hamiltons forståelse, for at besejre City of London/Wall Street-oligarkiets magt én gang for alle.

»Hvis Rusland ikke omgående tager disse forholdsregler, har vi kurs mod en særdeles farlig, international krise. Hvis russerne tager skridtet og handler korrekt nu, vil det være et enormt nederlag for briterne og Wall Street, og BRIKS-udviklingen går et kæmpeskridt fremad.«

For det andet krævede LaRouche en omgående frigivelse af de 28 sider fra den originale Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september [2001], som dokumenterer den hemmelige aftale mellem Bush-familien og saudierne vedr. angrebene 11. september.

»Når de 28 sider først afsløres«, sagde LaRouche, »så vil Jeb Bush' kampagne, sammen med hele Bush-familiens arv, være ødelagt«. LaRouche mindede om, at »George H.W. Bush var af afgørende betydning for at køre mig og min politiske sammenslutning af sporet tilbage i 1980'erne – på det tidspunkt, hvor jeg havde samarbejdet med præsident Ronald Reagan om Det Strategiske Forsvarsinitiativ«.

»USA kan ikke overleve Bush-forræderi ét sekund længere. Med kombinationen af de 28 sider og de fortsatte afsløringer af George W. Bush/Dick Cheney-regeringens torturprogram, kan muligheden for et Bush-kandidatur endegyldigt knuses«, konkluderede LaRouche.

Og for det tredje:

»Verden som helhed har brug for at vende tilbage til et kreditsystem i Alexander Hamiltons forståelse. Hamiltons

system med statslig kredit via en nationalbank var selve hjertet i USA's Forfatning«, sagde LaRouche til medarbejdere tirsdag aften. »Alexander Hamiltons system er Amerikas gave til verden. Det er blevet vedtaget af BRIKS-landene, som repræsenterer halvdelen af menneskeheden. Tiden er nu inde til, at USA indtager sin historiske og retmæssige plads i et nyt, globalt system med samarbejde mellem suveræne nationer om store projekter, der finansieres gennem kredit i Hamiltons forståelse. Det betyder, at Obama, Bush, Wall Street og London skal dumpes – og vi skal komme videre med en fremtid, der er menneskeheden værdig.«

Mikhail Gorbatjov advarer: Det er vanskeligt at nedgøre russerne. Vi kender vores værd

13. dec. 2014 – I et interview med *Time Magazine*, publiceret den 11. december, advarede tidligere sovjetiske præsident Mikhail Gorbatjov Obamaregeringen mod at presse Rusland mht. Ukraine-spørgsmålet og sagde,

»det er vanskeligt at nedgøre russere. Vi kender vores værd.«

Artiklen, skrevet af Simon Shuster, er baseret på et interview fra november. Den påpeger, at Gorbatjov er dybt bekymret over den kolde krig, som han hævder, vi allerede befinder os i og siger, at i stedet for at behandle Rusland som en ligeværdig

partner,

»forsøgte Vesten at skubbe os ud af politik«. Han sagde endda, »folk taler igen ikke alene om en ny kold krig, men om en varm. Det er, som en tid med store vanskeligheder er kommet. Der er turbulens i verden.«

Med et forslag til at forhindre det Armageddon, som kunne blive resultatet, sagde Gorbatsjov:

»Vi må vende tilbage til dialog. Vi må stoppe denne udvikling. Vi må vende tilbage til det, vi begyndte på ved afslutningen af den Kolde Krig.«

Gorbatsjov anbragte retmæssigt skylden for den farlige krise på Washingtons dørtrin og sagde,

»Jeg har lært, at man kan lytte til amerikanerne, men man kan ikke stole på dem«.

Med beundrende udtalelser om Putins annektering af Krim fra Ukraine sagde Gorbatsjov:

»Putin begyndte at handle på egen hånd. Og hans holdning var i flertallets interesse«.

Foto: Mikhail Gorbatsjov, Berlin 8. nov. 2014